

תשובה סופית לשאלה: איך אתה מגדיר את עצמך?

סלמאן מצאלחה

אני נולדתי לרגלי העפר. שרשים
לא צמחו לי מעולם.

אז גדלתי עם האפק הקחל.

המקום, עליו נפלו עיני, תמיד היה
מולדת לכלם. כה למדתי להבדיל
מהו קדש, מהו חל. ולכן,

אם תרצו נדאי אומר: אני הוא

משורר ערבי עוד בטרם האסלאם
פרס כנפים למדבר.

והייתי יהודי, בטרם ישו הלך לצוף

על מים בכנרת. והייתי ערבי צלוב בשמש

למשמרת התמר. ממסמר לקול קורא

אשר הרוח מסחררת בשרידי האהבה.

זאת הארץ המבטחת לאדם שלא שמר

סודות האל בשבי הנפש, ונחפר

כמו ידיו בורות לרוח. ונכלא

כמו סערה. זאת הארץ שידעתי

כי שביליה יוביליני אל האור שנתלה

כמו מעיניה על ההר.

והייתי צימ הסלע, והייתי עץ

הזית שנשמר. כל הארץ

היתה בית, ובתוכה הייתי זר.

והייתי מסלמי בארץ ישו,

וקתולי במדבר.

לא שנה שנה במשהו

את דרכי עלי עפר. רק עבדה שלא

שכחתי כי נולדתי בחולות.

ונדדתי עם האור, עד שנחתתי

בצלו של עץ הדעת האכזר.

וטעמתי פרי ממנו. נדודים נגזר

דיני לבלי שוב. כמו הפנים שזרמו

ולא שבו לנהר.

אפילו:

עבודת אלילים היא הפלא

בנפשו של משורר.

יש בו אש ויש בו מים,

אדמה וגם אויר.

אה יותר מקל אלה

יש בו שיר.